

שני צדדים למטבע (מתוך ההפסד/פזיה)

אירועים שעוסקים בקונפליקטים במשפחה:

מהלך ההפעלה:

יש כמה אפשרויות להצגת הקונפליקטים:

1. אימפרוביזציה בין הורה לילד
2. חלוקת סיפור האירוע לקריאה על ידי כל המשתתפים.

שאלות לדיון:

1. מה גרם לויכוח?
2. האם אפשר לפתור את הקונפליקטים ואילו פתרונות אתם מציעים?
3. אילו רגשות יש בקונפליקטים האלה?

לאחר הדיון התלמידים יכולים לספר על קונפליקטים אחרים מנסיונם האישי ולהציגם משתי נקודות ראות.

הקונפליקטים:

מנקודת ראותו של הילד:

כשחזרתי מבית הספר אימא כעסה עליי ואמרה לי שאלך לסדר את החדר. נכון שכבר יומיים לא סידרתי אותו, אבל עכשיו אני עושה פאזל גדול וכל החלקים נמצאים על השולחן.

חוץ מזה כשיש בלגן הכי קל לי למצוא דברים. אם אני אסדר עכשיו את החדר, זה ייקח לי שעותיים, וכבר לא יהיה לי חשק להמשיך את הפאזל.

מנקודת ראותו של האם

נכנסתי לחדר של דני - והרגשתי נורא - בלגן כזה מזמן לא ראיתי: בגדים מפוזרים בכל פינה, שולחן מלא דברים, דבק, טושים, חלקי פאזל, שקיות ריקות של חטיפים, ועל המיטה המבולגנת - מלא ספרים. בקיצור: בלגן.

בערב יבואו אלינו אורחים. מה הם יחשבו עלינו כשיראו את חדרו של דני מבולגן כך?

כשחזר מבית הספר אמרתי לו:

" שיסדר מיד את החדר, גם אם אתה באמצע הפאזל"

"לא רוצה"

ענה לי דני וסגר את הדלת.

מנקודת ראותו של הילד:

אימא מעירה אותי בשבע בבוקר, אני לא מבין למה אני צריך לקום ב-7.00. כשהלימודים מתחילים ב-8.00, לכן אני קם ב-7.30 ומספיק לעשות הכל, להתרחץ, לצחצח שיניים, להתלבש לשתות חלב ולאכול משהו. אימא מאוד ממהרת בבוקר והיא כועסת כל הזמן, למה אני לא מסדר את המיטה? למה אני לא מחזיר דברים למקום, למה אני לא רוחץ את הכוס שלי? אני חושב שאימא צריה לעשות הכל. ואם היא תקום קצת יותר מוקדם היא תספיק הכל.

מנקודת ראותה של האם:

אני מתעוררת ב-6.30 מתרחצת ומתלבשת ומכינה את הסנדביצ'ים לדני, לי ולאבא. ב-7.00 אני נותנת לדני את הבגדים שלו ומעירה אותו, אבל דני קם רק ב-7.30. הוא לא מבין שגם אני צריכה לצאת לעבודה. אני מכינה לו ארוחת בוקר. הוא אוכל במהירות, כי הוא קם מאוחר ולא שם את הכלים על השיש ולא רוחץ אותם. הוא משאיר הכל על השולחן, הוא גם לא מסדר את המיטה. זה מאוד קשה לי. ב-7.45 אני רצה לעבודה ומגיעה מאוד עייפה.

מנקודת ראותו של הילד:

יש לנו היום משחק כדורסל במועדון בין הקבוצה שלנו לקבוצה ממועדון אחר .

כשריצית לצאת אימא שאלה אותי אם עשיתי את כל שיעורי הבית.

ענית: "לא, אבל כשאחזור אעשה אותם"

אימא אמרה שכך גם אמרתי אתמול, אבל לא עשיתי כי הייתי עייף, לכן היא לא הסכימה שאלך עד שאגמור את שיעורי הבית לא הייתה לי ברירה, נשארתי בבית להכין שיעורי בית. עכשיו בטח הקבוצה תפסיד.

מנקודת ראותה של אימא:

בזמן האחרון דני מתחיל ללמוד בפחות רצינות מאז שהוא התחיל ללכת למועדון הוא יוצא מהבית בשלוש לפני שהוא סיים את שיעורי הבית. כשהוא חוזר הביתה הוא עייף מאוד , ואין לו כוח להכין אותם ברצינות. אתמול הסתכלתי במחברות שלו וראיתי שהוא לא מכין שיעורי בית !!! חשבתי שאי אפשר להמשיך כך. והיום לא נתתי לו לצאת לשחק עד שיסיים את שיעורי הבית.